

i Lovord om dette Selskab. Han siger, at det har et stort og godt Formaal, at dets Arbejde er en Landvinding. Ja vel, jeg er fuldstændig enig med ham, men naar det har dette store og gode Formaal, hvorfor saa ikke unde det dette beskedne Tilskud udover det, vi kom til i de særdeles sparsommelige Tider? Jeg ved, at det ærede Medlem kender ikke saa lidt til Forholdene paa de Egne, hvor Selskabet har virket i stor Udstrækning, Egnene omkring Viborg, Herning, Skive og Holstebro. Jeg ved, at han som den Landmand, han er, kan vurdere, hvilket slid-somt og brydsomt Arbejde der udføres derovre, og jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem, hvordan han vil forsvare overfor sig selv den Stilling, han her indtager, sammenholdt med det Overbud, han har gjort paa, hvad Fler-tallet her har ønsket vedtaget. Jeg tænker paa de 85,000 Kr. i Helligdagsløn til Arbejderne paa Orlogsværftet for Arbejde, som ikke bliver udført, for de udfører jo ikke Helligdagsarbejde. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa den Sag, men blot henstille til det ærede Medlem at afgøre med sig selv, hvorledes de to Ting kan forliges. Tror det ærede Medlem ikke, at det Arbejde, der præsteres af den fattige Hedebonde og den fattige Landarbejder, staar fuldt ud Maal med det Arbejde, som præsteres herinde af Marinens Arbejdere? Det Beløb, Talen her er om, er noget nær af samme Størrelse som de 27,000 Kr., der var Tale om i det radikale Overbud, der kom paa det, der baade af Ministeren og os var ønsket til Personalet ved Det kongelige Teater. Al Respekt for de to Ting, det er ikke for at drage dem ind i Debatten, at jeg nævner dette, men det forekommer mig, at denne Bevilling, her er Tale om til Hedebruget, i Sammenligning med Bevillinger til hint, maa siges at være af særlig samfundsgavnlig Natur. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem i disse to Henseender har kunnet indtage det Standpunkt, han her har indtaget.

Jeg vil paa det indstændigste anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget om Bevillingen til „Hedebruget“. Det fremgaar ikke af selve Tallene, hvad det drejer sig om. Men det drejer sig, som det ærede Medlem fra Sønder Vinge rigtigt sagde, i Virkeligheden om den nærmest liggende Aarrække — selvfølgelig lovgiver vi paa Finansloven kun for den nærmeste Fremtid —, om at give 20,000 Kr. mere, end Finanslovsforslaget byder paa. Tallet

80,000 Kr. siger derfor saa at sige intet om, hvad der egentlig foregaar. Spørgsmaalet er, om vi skal give ordinært 30,000 Kr. til Selskabet „Hedebruget“ eller, som det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) og jeg mener sammen med Ministeren, ordinært 50,000 Kr. Efter det Standpunkt, vi har taget i de senere Aar med Hensyn til Genoptagelse af Bevillinger, som Sparekommissionen havde foreslaaet at stryge, idet vi har genoptaget saadanne paa mange forskellige Omraader, forekommer det mig, at vi, som er fødte og opvoksede paa de jyske Heder, har ikke Lov til at se roligt paa, at man ikke ogsaa i dette Tilfælde skulde komme Hedebonden derude til Hjælp. Jeg anbefaler Ændringsforslaget paa det mest indtrængende.

Ellinger: Ved Ændringsforslag Nr. 47 foreslaas det at bevilge afgaaet Bud ved Landbohøjskolen Døbke en aarlig Understøttelse af 300 Kr. Jeg tillader mig i den Anledning at bemærke følgende: Bude og Betjente i Statens Tjeneste er stillede paa højest forskellig, efter min Mening alt for forskellig Maade. Budene i Ministerialbygningen faar efter den sidste Lønningslov en Begyndelsesløn af 1,000 Kr. stigende til 1,800 Kr. De har dernæst faaet 200 Kr. i Huslejegodtgørelse, for saa vidt de ikke har Bolig paa Stedet. Det er altsaa i Virkeligheden en Løn af fra 1,200 til 2,000 Kr. Nu tror jeg, at jeg ikke gaar Sandheden for nær, naar jeg siger, at det Arbejde, disse Bude udfører, ikke staar over det Arbejde, Bude og Betjente ved de højere Undervisningsanstalter udfører. Paa Landbohøjskolen faar Budene en Begyndelsesløn af 940 Kr. stigende til mellem 1,500 og 1,600 Kr. Men medens Budene i Ministerialbygningen har Pensionsret, er dette ikke Tilfældet med Budene ved de højere Undervisningsanstalter og altsaa heller ikke ved Landbohøjskolen. Gentagne Gange har det Spørgsmaal om at forhøje deres Løn og at give dem Pensionsret været fremme, men det er ikke lykkedes at faa dette gennemført. Følgen er da, at der, naar disse Betjente gaar af, tilstaas dem en aarlig Understøttelse. En saadan paa 300 Kr. foreslaas nu her til et Bud ved Landbohøjskolen. Indenfor de forskellige Undervisningsanstalter er Forholdene paa dette Punkt ogsaa højest ulige, alt for ulige. Paa Universitetet indstilles et gammelt Bud, naar han gaar af, til og faar en aarlig Understøttelse, der nærmer sig meget stærkt op til, hvad han vilde